

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1938 kl. 12 m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion, angående de administrativa myndigheternas bestraffningsrätt.

I en inom andra kammaren väckt och till dess fjärde tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 332, har hr Senander m. fl. hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i syfte att åstadkomma en revision till det bättre av nu gällande principer inom statstjänsten beträffande tilldelandet av bestraffningar jämte därmed sammanhängande spörsmål.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning begärt yttrande i anledning av motionen av generalpoststyrelsen, generaltullstyrelsen, järnvägsstyrelsen och telegrafstyrelsen. Tillfälle att yttra sig har dessutom beretts Statstjänarekartellen, Statstjänarnas centralorganisation, Sverges allmänna tulltjänstemannaförening, Sveriges statstjänstemannanämnd, Trafiktjänstemännens riksförbund och Svenska tullmannaförbundet. Det sistnämnda förbundet har dock ej begagnat sig av tillfället att inkomma med eget yttrande utan hänvisat till det av Statstjänarnas centralorganisation avgivna yttrandet.

Yttranden.

Generalpoststyrelsen redogör i sitt yttrande för de regler, som för postverkets del gälla om den administrativa bestraffningsrätten, samt avstyrker bifall till motionen. Generaltullstyrelsen redogör likaledes för de regler, som för dess del gälla, samt framhåller, att vissa spörsmål med avseende å det disciplinära förfarandet lära komma under omprövning i samband med revision av tullverkets tjänstgöringsreglemente, och slutar med att avstyrka motionen. Järnvägsstyrelsen framhåller likaledes, efter att ha redogjort för gällande regler, att disciplinstadgan f. n. är under omarbetning, vilken enligt uppgift torde komma att resultera i lindring av vissa bestämmelser. Styrelsen avstyrker motionen. Telegrafstyrelsen påpekar endast att administrativ bestraffning ej utesluter befordran eller uppflyttning i högre löneklass.

Statstjänarkartellen påpekar, att föreskrifterna om bestraffnings inverkan på uppflyttning i högre löneklass av 1936 års lönekommitté föreslås skola bibehållas i ett blivande civilt avlöningsreglemente och att personalrepresentanterna i kommittén icke därvid anfört avvikande mening. Kartellen understryker vidare önskemålet att en felande ej må dömas ohörd och att den anklagade bör ha rätt att vid förhör begagna biträde. Kartellen anser ej enhetliga bestämmelser lämpliga och avstyrker utredning men uttrycker önskan, utöver vad nyss anförts, att

de administrativa påföljdsstraffen måtte föreslås till avskrivning. Statstjänarnas centralorganisation avstyrker likaledes, ifall motionen kan anses syfta till enhetliga bestämmelser för samtliga statens civila verk, enär sådan enhetlighet vore olämplig. Organisationen anser det emellertid önskligt, om riksdagen ville uttala, att de administrativa myndigheterna vid undanhållande av befordran aktgiva på de ekonomiska verkningarna för befattningshavaren. Sveriges allmänna tulltjänstemannaförening tillstyrker däremot utredning för prövning av olika möjligheter för bestraffningsrättens utformning och handhavande och framhåller särskilt de problem, som sammanhånga med meddelade vitsord och tvångsförflyttning. Sveriges statstjänstemannanämnd anser sig icke kunna uttala någon på egen erfarenhet grundad uppfattning rörande behovet av ifrågasatt utredning. Slutligen uttalar Trafiktjänstemännens riksförbund, att spörsmålet har aktualitet för av förbundet representerade tjänstemannagrupper huvudsakligen vad angår preskriptionstiden för ådömda bestraffningar. Denna fråga anser förbundet emellertid kunna ordnas inom resp. verk men vill dock ej motsätta sig utredning.

Av samtliga inkomna yttranden är således endast ett, Sveriges allmänna tulltjänstemannaförenings, tillstyrkande.

Utskottet.

Utskottet har för sin del ej kunnat finna att något större behov av den ifrågasatta utredningen föreligger eller att från olika personalgruppers sida någon utredning önskas. Särskilt vill utskottet understryka, att personalrepresentanterna i 1936 års lönekommitté ej haft något att erinra mot bibehållande i ett nytt civilt avlöningsreglemente av bestämmelserna om bestraffnings inverkan på befordran och uppflyttning i högre löneklass. Införande av enhetliga bestämmelser för samtliga civila verk i fråga om den administrativa bestraffningsrätten anser utskottet vara olämpligt, såsom ock i flera yttranden framhållits. Då vidare omarbetning av disciplinstadga och tjänstgöringsreglemente på ett par håll pågår, synes den nya utformningen av bestämmelserna i vart fall böra avvaktas.

Utskottet får alltså hemställa,

att motion II:332 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 mars 1938.

På utskottets vägnar:

KARL MÄLER.

Närvarande: herrar Mäler, Eriksson i Frägsta, Larsson i Julita, Johansson i Mysinge, Johansson i Öckerö, Annér, Johansson i Onsjö*, Landgren, Falk och Bäckström.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.